

4

Taekwondo in onze eigen wijk

7

Natuur beleven met aandacht

6

Vingerhoedjes en morieljes in het Geuzenbos

► FRANS VAN DER FEEN

‘Vuilnis Oproer’ zet Les Pols in het gouden zonnetje

‘Vuilnis Oproer’ is een netwerk van bewoners, burgerinitiatieven, culturele organisaties en ambtenaren in Nieuw-West, die met afvalproblematiek bezig zijn.

Problematiek? Ja, want helaas zijn er nogal wat bewoners die hun snoeppapierje, sigarettenpeuk, hamburgerdoosje, ‘hygiënische’ doekje gewoon op straat laten vallen. De plastic flesjes liggen er niet meer (minder) bij en hopelijk langzamerhand de blikjes ook niet. Toch levert het een onaangename straatvervuiling op. Vaak komt het ook door verpakingsafval, dat men op straat zet (in plaats van in de kartonbak), wat dan rond gaat waaien.

Gelukkig zijn er steeds meer bewoners die de handen uit de mouwen steken en de grijper ter hand nemen. Het ‘Vuilnis Oproer’ nomineerde vier van die Helden voor de Gouden Grijper, een eerbetoon voor hun werk: Elise (23) uit Slotervaart, Arlete de Sousa Rebelo, die samenwerkt met haar vriendin Cora, Ronald Driessen (59), die de Merenwijk in De Aker schoonhoudt en Les Pols, die de Sam van Houtenstraat als werkgebied heeft. Les Pols was door de Jury aangewezen om de Gouden Grijper uitgereikt te krijgen. Dat gebeurde, uiteindelijk op 20 april in Het Pluspunt. Wanda van de vereniging sprak Les Pols (90 !), die samen met zijn dochter was gekomen, toe.

Gelukkig zijn er steeds meer bewoners die zich boos en druk maken over dat straatvuil.

Wanda van Het ‘Vuilnis Oproer’ huldigt Les Pols. Foto: Frans van der Feen

Ze sprak de hoop uit dat velen zich gratis aansluiten bij de vereniging, zodat men kan eisen bij de gemeente aan tafel te komen om het schoonhouden van onze wijken te faciliteren en te bevorderen.

Al een jaar of tien zuivert de heer Pols het blokje rond zijn huis van rondzwervend afval. Af en toe piept en kraakt het bij Les, want hij is dan ook al 90. Nog niet zo lang geleden heeft hij een beroerte gehad, maar de

Het gouden grijperspeldje. Foto: Frans van der Feen

schade bleef beperkt. Hij moest maar rustig aan gaan doen, maar na twee dagen nam Les de prikstok al weer ter hand. Hij komt behoorlijk kwiek over, kan goed lopen en is goed bij de pinken.

Hoewel hij soms voor gek verklaard wordt, blijft de heer Pols prikken, zolang het fysiek mogelijk is. Hij vindt het belangrijk om iets goeds te doen.

Laten we zijn voorbeeld volgen! Bij Het Pluspunt kunt u vast wel materiaal verkrijgen om aan de slag te gaan (of zij kunnen u verwijzen naar de plek waar u moet zijn).

Jazz!

In het verleden was de jazzwereld de branche waar Les met hart en ziel in heeft gewerkt. Wally Bishop, Thad Jones, Toots Thielemans zijn enkele beroemdheden die hij heeft gefaciliteerd en een podium bood.

Geen wonder dan ook dat de uitreiking van de speld gecombineerd werd met het Jazzcafé, dat Jan Willem Buma iedere 3e donderdag van de maand van 16.00 tot 17.00 uur in Het Pluspunt houdt.

Jan Willem vindt dat er te weinig aan Jazz wordt gedaan. Hij nodigt u uit om eens een kijkje te nemen en te komen luisteren naar de plaatjes die gedraaid worden. Wellicht zou u zelf wel eens willen optreden. Als er genoeg belangstelling komt, kan hij Jazzmusici vragen om hier op te treden.

Rondje met het hondje

Op ons dagelijkse rondje komen Cindy en ik sinds de invoering van statiegeld steeds minder lege blikjes op straat tegen. De blikjes die er liggen komen blijkbaar, een enkele uitzondering daargelaten, uit oude voorraden zonder opdruk van het statiegeldlogo. In dat geval nemen onverlaten uiteraard niet de moeite om de blikjes in de afvalbak te deponeren. Heineken lapt de regel helemaal aan zijn laars en verkoopt nog steeds blikjes zonder statiegeld. Daarvoor wordt Heineken beboet met een dwangsom en moet 15 cent betalen per onterecht in de handel gebracht blikje. Dat er geen statiegeld op Heineken bierblikjes zit is onder andere goed te merken op het schiereiland van de Sloterplas bij het strandje. Daar liggen tientallen Heineken bierblikjes in het groen. Cindy maalt er niet om, zij is op zoek naar andere lekkernijen die feestvierders hebben laten vallen.

Op een vluchtheuvel op de Slotermeerlaan vlak bij de keerlus van tram 7 valt ander afval op. Rond een lantaarnpaal liggen allerlei flesjes en doorschijnende plasticzakjes gevuld met water. Mysterieus en onbegrijpelijk tot we op een dag een man van middelbare leeftijd op de fiets met volle fietstassen betrappen bij het zorgvuldig plaatsjes van dit goed. Prikkelbaar als ik ben wat afval betreft stap ik er op hoge hakken op af. “Wat doet u toch, mijnheer? Waarom legt u hier al dat afval neer? Houdt u toch ermee op in godsnaam!” De mafkees is niet onder de indruk: “Dit is geen afval! Bemoei je er niet mee! Het gaat je sowieso niet aan!” “Het gaat me wel wat aan, dit is ook mijn leefomgeving en die wil ik graag afvalvrij!” “Dan roept u toch de politie!” Op dit moment passeert een politieauto ons zonder op mijn zwaaien te reageren, de dienders zijn waarschijnlijk op weg naar urgentere problemen. Ik geef het op en vervolg mijn route niet zonder dat ik foto’s genomen heb van de zot.

Een ander mysterie en bijzonder jammer: de gemeente maalt er de laatste jaren niet om overal bankjes weg te halen, als er een keer problemen zijn geweest met rondhangende jongeren of vernieling. Onlangs is het bankje in het Ruige Riet bij het hondenstrandje weggehaald. Hier kon je heerlijk zittend van het uitzicht genieten en de hond ondertussen pootje baden of zwemmen. Als dit zo doorgaat wordt Geuzenveld Slotermeer het eerste bankjesvrije stadsdeel.

CHRISTIANE BAETHCKE

► HANS STAPHORSIUS

Omrijden, filerijden en ergernis

Het lijkt soms wel of de straat overall open ligt, dat wegen en bruggen willekeurig worden opengebrouwen en afgesloten en dat de voetganger en fietser zelf maar moet zien hoe zij op de plek van bestemming komen. Ook als automobilist ervaart u deze ergernis, maar voor de auto is meestal wel een alternatieve route aangegeven op de gele borden

langs de weg. Niet dat het veel helpt, want omdat iedereen daar langs moet omrijden ontstaan er lange en tijdrovende files overall in en rond onze wijken. Op de Troelstralaan van en naar Osdorp staat vrijwel permanent een file en op de Allendelaan richting Slotermeer is dat vrijwel dagelijks hetzelfde.

Omdat de Röellstraat open ligt van de Colijnstraat tot en met de ring A10, wordt het extra druk op de z.g. buurtring, waardoor in de Colijnstraat en op de Ruysch de Beerenbrouckstraat, bij de afslag van en naar de Haarlemmerweg ook altijd opstoppingen ontstaan. Als je dan besluit om te gaan lopen of fietsen, tref je het ook niet. Soms houdt een fietspad ineens op en rijdt je tegen een hek bij een bouwplaats en bij de brug in de Lodewijk van Deijsselstraat. Zelfs lopend kun je daar niet langs, waardoor mensen die niet zo ver kunnen lopen of met een rollator hun weg zoeken, honderden meters moeten omlopen. Hetzelfde gebeurt in buurten waar woningen worden gesloopt en gerenoveerd. Ook daar kun je, van de ene op andere dag, je dagelijkse route niet meer vervolgen. Het zal allemaal wel nodig zijn om het onderhoud te kunnen doen en uiteindelijk weer een mooie wijk te realiseren. Maar het mag wel op wat minder plekken tegelijk, en met name voor voetgangers en fietsers, wat beter aangegeven worden. Tot die tijd hebben we gelukkig nog wat te klagen, onze favoriete Amsterdamse hobby tenslotte.

Werkzaamheden aan de Röellstraat, van Geuzenveld tot het OLVG West. Afbeelding: Gemeente Amsterdam

► FRANS VAN DER FEEN

Gouwe ouwe in de buurt Transportbedrijf Al-Kantar

Al jaren intrigeert een reclamebord langs het fietspad hoek Savornin Lohmanstraat/Troelstralaan me. Grote letters en een mobiel telefoonnummer verwijzen naar het adres in de Bartholt Entesstraat 29. Eindelijk ben ik onlangs eens gaan kijken. Het bleek te gaan om een transportbedrijf.

Zelfs auto's vervoeren is mogelijk. Het logo van het bedrijf is een Spaanse stier, die kracht uitdrukt en een link is naar Spanje met zijn stieren.

Al-Kantar bestaat sinds 2007 en inmiddels is er veel concurrentie. Menigeen regelt zelf

Reclamebord in de Savornin Lohmanstraat. Foto: Frans van der Feen

In dat straatje kom je dan op nummer 29 uit bij een garagedeur met een raam ernaast. Boven de deur staat een aanklacht van de eigenaar tegen Eigen Haard. Achter het raam is een kantoortje. De eerste verdieping staat leeg. De eigenaar, Mohammed Kenzy, zou graag boven zijn zaak willen wonen. Nu woont hij helemaal in de Indische buurt. Het zou heel wat reistijd schelen als hij hier zou kunnen wonen. Eigen Haard weigert dat en daarmee voelt Kenzy zich, als kleine ondernemer slachtoffer. Hij hoopt ooit alsnog instemming te krijgen.

Al-Kantar is een Spaans woord dat 'bij het zingen' betekent. Van zingen komt er niet zo veel, omdat er sinds corona veel minder opdrachten zijn om goederen te transporteren. Het bedrijf is gespecialiseerd in vervoer via België, Frankrijk en Spanje naar Marokko, veelal van migranten.

een busje om spullen weg te brengen of neemt een van de vele andere bedrijfjes in de arm. Op internet zijn er nogal wat te vinden. Gelukkig hoeft de heer Kenzy niet meer van zijn bedrijf te leven – hij krijgt inmiddels AOW – maar hij moet wel de huur van zijn pand zien te bekostigen. Als hij een opdracht krijgt, brengt Mohammed, die het bedrijf in zijn eentje runt, de goederen zelf naar Marokko.

De familie is enkele malen naar de kringloopwinkel in Heerhugowaard geweest om te trachten toch nog wat te verdienen, door daar artikelen te kopen en elders te verhandelen.

De laatste keer bleek Kenzy, tot zijn grote verontwaardiging, er niet meer welkom, toen hij om prijsverlaging vroeg. We hebben Mohammed betere tijden gewenst, met goede zaken!

► HANS STAPHORSIUS

Sloop-Nieuwbouw in de A.A.H. Struijckenkade en Van Leeuwenlaan

In deze uitgave van de GaSet behandelen we één van de vele (nieuw-)bouwprojecten in onze 2 Tuinsteden.

Op de grens van Slotermeer en Geuzenveld, tegenover het Eendrachtspark, is de sloop begonnen van de bouwblokken uit het begin van de jaren '50. De blokken worden van zuid naar noord gesloopt, omdat het meest noordelijke stuk pas gesloopt zal worden als de tijdelijke noodbrug tussen de Moddermanstraat en de Beerenbrouckstraat weer weg kan, na de aanleg van de nieuwe brug. Ondertussen zijn de huidige bewoners van de Van Leeuwenlaan en de Struijckenkade, stadsvernieuwingsurgent, en of verhuisd of op zoek naar een tijdelijke dan wel permanente andere woning.

De huidige 110 sociale huurwoningen van maximaal 3 woonlagen, worden met de nieuwbouw vervangen door blokken van 4 en 5 woonlagen met in totaal 300 woningen. In een mix van sociale en middeldure huurwoningen, elk met een tuin of balkon. Door de gekozen bouwwijze zal iedereen gedurende een deel van de dag van de zon kunnen profiteren, waarmee het uitgangspunt bij de bouw van de Tuinsteden in het Algemeen Uitbreidings Plan (A.U.B.) wordt gerespecteerd. Er komen ook 3 groene besloten buitenruimtes voor de bewoners en hun bezoekers. En er komen 2 nieuwe speelplekken in het complex en, als kers op de taart, ook nog een voetgangersbrug om de oversteek naar het Eendrachtspark te kunnen maken.

Boven: De Struijckenkade nu. Midden: De Struijckenkade hoe het wordt. Onder: Totaaloverzicht van bouwlocaties in Slotermeer. Afbeeldingen: Gemeente Amsterdam

► TINEKE STRICKER

Gezocht: vrijwilligers voor het bestuur van de Vrienden van de Sloterplas

De Sloterplas vormt samen met het omliggende Sloterpark een prachtig groengebied in het hartje van Amsterdam Nieuw-West. Duizenden mensen en dieren genieten dagelijks van deze groene oase. De Vereniging Vrienden van de Sloterplas (VVS) komt op voor behoud en versterking van deze bijzondere waarde voor de stad.

Het bestuur van de vereniging zoekt versterking en vernieuwing. Heb jij een passie voor de

Sloterplas, inspiratie om je in te zetten voor groen en recreatie in Amsterdam samen met een leuk bestuursteam? Dan zoeken wij jou als onze medebestuurder!

Als bestuurder krijg je volop de kans om ervaring op te doen, netwerk op te bouwen, activiteiten op te zetten en je talenten in te zetten. Je tijdsbesteding ligt niet vast en is afhankelijk van wat je zelf wilt of kunt.

Ben je enthousiast geworden? Stuur een mail met je motivatie en een korte beschrijving over wat jij kunt bijdragen naar: post@vriendenvandesloterplas.nl

Heb je vragen over dit vrijwilligerswerk, bel dan gerust met de huidige secretaris Tineke Stricker 020-6149579.

Bestuur van de Vrienden van de Sloterplas

▶ MARJORI HONG

“Feeling hot hot hot”

“Lekker weer hè? Kon het maar altijd zo blijven.”

Dit is geregeld te horen tijdens een reeks zonnige, hete zomerdagen. Ikzelf moet dan moeite doen, het plezier van de ander niet te

En dan kijk je de tuin in en zie je een jonge koolmees voor pampus liggen. Dat beestje zag er precies uit, zoals ik me voelde. Zie je wel dat het veel te heet is, zelfs die vogels trekken het niet meer, ging door me heen.

naar al die zomerse taferelen om je heen, vliegt de tijd – ondanks de hitte – op een plezierige manier voorbij.

(En wordt het vanzelf weer herfst.)

Koolmeesje in hete zomerzon. Foto: Marjori Hong

Grote bonte specht komt slokje halen. Foto: Marjori Hong

verpesten, want... altijd zon? Ik moet er niet aan denken! Sowieso zou ik de vier seizoenen niet willen missen, want wat is het fascinerend, om al die transformaties in de natuur te kunnen zien én door je lijf te voelen. Ook vind ik het gewoon een verademing, om aan het einde van een bepaald seizoen te kunnen verlangen naar het volgende, omdat je het huidige inmiddels helemaal zat bent.

De meeste mensen verlangen na het donkere en koude van de winter wel naar licht en warmte. Dat de dagen weer langer worden en je je kunt opladen in een lentezonnetje, wordt alom gewaardeerd. Iedereen snapt dat. Voor mijzelf is het genot echter nóg groter, wanneer we van de zomer naar de herfst gaan. En dát, snapt niet iedereen...

Leeggezogen

Aan het einde van de zomer (soms zelfs al eerder), snák ik gewoonweg naar de herfst. De grootste reden is dat ik slecht tegen de benauwdheid en zonnekraft van de zomer kan. Het zuigt me helemaal leeg.

Een gevoel van verstandhouding ontstond dan ook meteen, waardoor mijn aandacht een tijdje bij de vogel bleef. Niet veel later, stond de stakker in ‘standje standbeeld’ met z’n bek open in het voederhuisje uit te hijgen. En hij blééf zo staan. Op een gegeven moment dacht ik zelfs ‘die is niet goed, die heeft een zonnesteek’. Maar gelukkig vloog het diertje daarna weer weg alsof er niets gebeurd was.

Gelukkig heb ik overal in de tuin wel water staan, zodat de vogels – maar ook bijen, wespen, slakken, muisjes en wat nog meer – genoeg keus hebben om uit te drinken en eventueel in te badderen. Dat is tegelijkertijd bijzonder gemakkelijk om naar te kijken, dus je wordt er nog voor beloond ook.

En weet je, wanneer je als zomerklager dan zo je aandacht verlegt van zeuren en zeiken

Hitteplan vogels

Wanneer je zo’n uitgetelde vogel aantreft, is er meestal niets aan de hand. Zoals wij mensen zweten en een hond loopt te hijgen, zo probeert de vogel met zijn vleugels gespreid, snel ademend en met de bek open, op zijn beurt warmte kwijt te raken. Stiekem ziet het er erg grappig uit (zie video met QR-code).

Je kunt vogels een handje helpen door te zorgen voor:

- verschillende waterbakjes met vers water;
- voldoende schaduwrijke plekjes.

Die gespreide vleugels hebben overigens nóg een functie. Parasieten worden zo op simpele wijze bestreden. Of zoals Vogelbescherming Nederland het mooi zegt: “Luizen en mijten nemen de benen. Het wordt ze letterlijk te heet onder de voeten!”

Een nieuwe Lente, een oud geluid

IK ben inmiddels ruim 70 lentes oud en behoor dus bij de generatie die is opgegroeid in de naoorlogse jaren. Toen ik in 1950 werd geboren, waren de gevolgen van de 2e Wereldoorlog nog overal in ons land te zien en te voelen. De wederopbouw was nog in volle gang, veel dagelijkse consumptiegoederen waren nog op de bonen en in arbeidersgezinnen was het armoe troef. Als kind had je daar minder erg in, je wist ook niet beter. Maar de noodgedwongen verhuizing van het Friese platteland naar het Amsterdamse Geuzenveld, was wel een gevolg van die armoede. Omdat mijn vader hier een vaste baan vond bij de Gemeentetram, konden wij hier ook heen verhuizen en begon ons verhaal als pioniersgezin in de grote stad. Alles werd snel beter, we hadden een leuke woning, met warm water uit de kraan en een douche. De wekelijkse tobbe was voorgoed verleden tijd. We leerden op straat plat Amsterdams, maar thuis bleef de voertaal Fries. Op school gaf dat nog wel eens wat problemen, maar mijn broertjes en ikzelf pasten ons snel aan, bij de burens uit de Spaardammerbuurt en andere delen van de stad. Samen op straat spelen, waar toen nog geen auto’s stonden en er maar af en toe één doorheen reed. Langzaam werd de buurt groener en kwamen er nog meer nieuwkomers in de buurt wonen. Na ons eerst mensen uit (“Ons”) Indië, en daarna uit de landen rond de Middellandse zee. We kregen het allemaal steeds beter in materiële zin, we kregen een brommer in plaats van een fiets, er kwamen auto’s in de straat en we konden zowaar af en toe een weekje op vakantie, in eigen land. We waren allemaal heel erg tevreden, oudere mensen trokken inmiddels vanaf hun 65 ‘van Drees’, de AOW werd ingevoerd in 1957. Hierdoor waren zij niet meer automatisch oud en arm, zoals daarvoor. Ieder kind kon naar school en naar het middelbaar vervolgonderwijs, om een vak te leren en een baan te vinden. Inmiddels zijn de kinderen van toen, zoals ikzelf, de ouderen van tegenwoordig. En wij worden gemiddeld 10 tot 20 jaar ouder dan onze ouders en grootouders. En dankzij de betere arbeidsomstandigheden en de medische wetenschap, gezonder en fitter dan de ouderen van toen. Alle redenen om tevreden te zijn over ons persoonlijk leven en onze leefomstandigheden. Hoewel er altijd iets te wensen overblijft, zoals voor een leefbare aarde voor iedereen na ons en voor de leeftijdsgenoten en jongere mensen, die onvoldoende meedelen van de rijkdom in ons land. Maar voor mijzelf geldt dat ik nog altijd net zo gelukkig en tevreden ben als tijdens mijn jeugd in ons prachtige Geuzenveld.

HANS STAPHORSIUS

WAAR o WAAR?

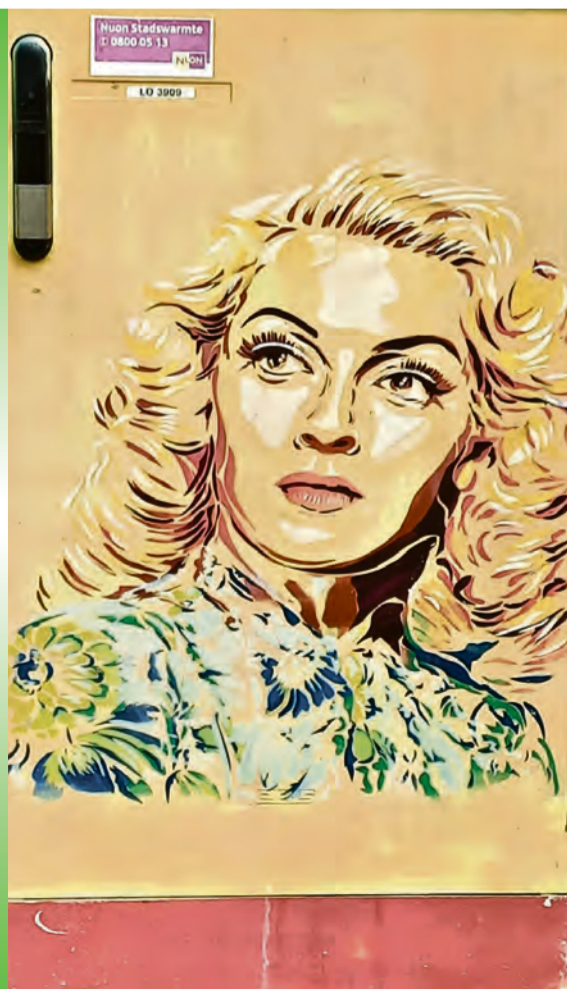
Weet u waar nevenstaande Street Art-schildering zich bevindt? Oplossingen vóór 1 juli 2023 naar: redactiegaset@eigenwijks.nl t.a.v. Lous Akkerman

De Street Art-schildering in de vorige GaSet bevond zich op het muurtje bij het stippenplein aan de Sloterplas (bij restaurant ‘Oeverzicht’).

Alle inzendingen waren goed en onder de winnaars hebben wij het boek ‘Natuur met een knipoog’ van Marjori Hong verloot.

De winnares is Katya uit het AZC op de Willinklaan, die nog maar 5 maanden in Amsterdam woont. Dat is een extra felicitatie waard! Zij heeft het boek inmiddels in haar brievenbus ontvangen.

Foto: Lous Akkerman

► SYLVIA SCHOENS, OPBOUWERKER, EIGENWIJKS

Een dag uit het leven van een opbouwwerker

'Mensen met elkaar verbinden en achterhalen wat bewoners beweegt' is een belangrijke taak van de opbouwwerkers bij Eigenwijks. Om dit goed te doen zoeken wij steeds naar nieuwe vormen. Om u een beetje inzicht te geven van waar opbouwwerkers mee bezig zijn, interview ik mijn collega's uit Geuzenveld en Sloterveer. Deze keer wil ik u meenemen in wat ik zelf zoal doe binnen het mooie Geuzenveld.

Voor en na

en meer wordt. Daar kunnen bewoners en gemeente nog een behoorlijke slag mee maken.

Met de groep actieve bewoners van Samen voor het Lambertus Zijlplein hebben we een poosje geleden, tijdens de landelijke opschoon-dag, weer een prikactie op het plein gehouden en je wordt toch echt wel een beetje moedeloos van het aantal sigarettenpeuken, plastic zakjes, blikjes en andere rommel er tussen de struiken in het kleine beetje groen wat je op het plein aantreft. In mijn rol als opbouwwerker hoop ik dat ik mensen kan motiveren en activeren om gezamenlijk de verantwoordelijkheid op te pakken voor een schoon, gezellig en verbonden Geuzenveld en dat buurtbewoners naar elkaar omzien.

Eén van de activiteiten die daar toe kunnen leiden is dat mijn collega Elsbeth en ik er binnenkort op uit gaan trekken en in verschillende wijken bij mensen gaan aanbellen om te vragen of zij 'omzien- buur' willen worden.

Een 'omzien-buur' krijgt van ons een pakketje kaarten en wat kleine presentjes die hij of zij kan uitdelen als een buur in de straat even extra aandacht kan gebruiken. Bijvoorbeeld als een buur een partner is kwijt geraakt of als er een kindje is geboren. Wij hopen hiermee te bereiken dat buurtbewoners meer met elkaar in contact komen zodat er minder eenzaamheid en meer cohesie ontstaat. Dus wie weet sta ik binnenkort bij u op de stoep!

Hiernaast ondersteun ik ook buurtbewoners die een initiatief willen starten. Klein of juist heel groot, zoals de jaarmarkt die dit jaar weer op 8 juli plaats vindt. En ondersteun ik natuurlijk met heel veel plezier de leukste redactie van de leukste krant van Amsterdam: De GaSet! Elke dinsdag, woensdag en donderdag ben ik te bereiken in het Plus Punt. U kunt mij ook een WhatsApp sturen naar 0622956044 of email sturen naar sylvia@eigenwijks.nl

Sylvia Schoens. Foto: Willy van der Griendt

Ik werk nu bijna anderhalf jaar als opbouwwerker bij Eigenwijks in Geuzenveld en ben niet alleen van de organisatie gaan houden maar ook van de wijk. Ik kan ontzettend genieten als ik samen met buurtbewoners tijdens een buurt-tour met één van de buurtgidsen door het mooie Geuzenveld loop en de verscheidenheid aan architectuur in combinatie met al het groen ervaar. Wat mij jammer genoeg ook opvalt is dat het zwerfvuul groter

► LOUS AKKERMAN

Vuilnis (én Tegelwippen)

Er zijn en komen kennelijk steeds meer variaties in het aanbieden en ophalen van ons afval. Wel gescheiden, niet gescheiden... Maar we moeten het ergens laten (dat hebben we in maart jl. gezien met de staking van de reinigingsdienst) en netjes ook!

Waar echter sommige bewoners een bloemenmatje onder hun vuilcontainers krijgen, wordt het anderen extra moeilijk gemaakt en lijken zij een ladder nodig te hebben om hun vuilniszak in de container te kunnen deponeren! Op een en dezelfde dag (13 maart jl.) zag ik beide nevenstaande beelden.

Waar zouden die bloemenmatjes trouwens voor dienen? (Ze doen me denken aan de opmerking die een vroegere collega van me altijd maakte, als b.v. een omelet of een stuk taart niet heel op een bordje belandde: "Waar het terecht komt, ligt ook geen matje." Nou, hier dus wel!)

Moeten die kleedjes het aantrekkelijker maken om onze vuilniszak in de daarvoor bestemde containers te gooien? En niet ernaast? Is het soms een variant op het tegelwippen*: minituintjes in plaats van tegels, maar dan met kunstbloemen? Dat draagt toch niet bij aan de klimaatverandering?

Of is dit in plaats van de zogenoemde 'boomspiegel' (een stuk grond rond de stam van de boom)? Waar de boomspiegel natuurlijke beplanting kan hebben, heeft de 'containerspiegel' hier dus een matje van kunstgras met kunstbloemen. Wie heeft dit bedacht? En zijn er alleen in de Burgemeester Hogguerstraat dergelijke matjes of ook elders? Wie het weet mag het zeggen!

Ik ben wel bang dat die matjes smerig worden van resten vuil die naast de containers vallen en dat ze gaan omkrullen, waardoor mensen lelijk kunnen vallen als ze netjes aan hun burgerlijke plichten willen voldoen! En... voldoen de matjes aan welke verwachtingen dan ook? Maar het is, hoe dan ook, wél een vrolijk gezicht!

Lodewijk van Deysselstraat (boven) en Burgemeester Hogguerstraat. Foto's: Lous Akkerman

* Het zg 'Tegelwippen' is weer begonnen! In de maanden april t/m juni + september en oktober haalt de Tegelservice van de gemeente de gewipte tegels uit uw tuin op (gratis, vanaf de hoek van de straat), die u dan voor groen kunt vervangen. Dit alles om de stad aan de klimaatverandering aan te passen. Voor meer informatie: <https://www.amsterdam.nl/nieuws/nieuwsoverzicht/tegelwippen/>

► FRANS VAN DER FEEN

Taekwondo in onze eigen wijk

Zo'n veertig jaar geleden kwam Ahmed Akchich vanuit Marokko naar Nederland en vestigde hij zich in Aalsmeer bij zijn broer. Van kinds af aan deed Ahmed aan de in Marokko populaire sport taekwondo en haalde daar ook de zwarte dan.

In Aalsmeer was een Chinese sportschool en toen men de kwaliteiten van Ahmed zag kon hij er al gauw helpen met lesgeven. Later ging Akchich in Amstelveen wonen en begon hij lessen te geven in Buitenveldert en toen hij in onze buurt kwam deed hij dat in Osdorp. Verscheidene keren overkwam het hem, dat de lessen moesten stoppen omdat men de zaal aan een andere sportvereniging wilde verhuren.

Ahmed Akchich geeft les. Foto vereniging

Inmiddels geeft Ahmed – die inmiddels de 7e dan heeft behaald – samen met nog enkele vrijwilligers, les in de Burgemeester de Vlugschool, Jan de Louterstraat 11. Dochter Ihsane, werkzaam in de zorg, geeft op woensdag vanaf 17.30 uur en zaterdag 15.30 - 16.30 uur in de Honingraat les aan vrouwen.

Taekwondo is een Koreaanse ongewapende vechtkunst met de nadruk op zelfverdediging. Letterlijk vertaald betekent taekwondo: de kunst van of de weg. Vrij vertaald betekent taekwondo: de weg van de voet en de vuist.

Door training ontwikkelt een leerling zelfvertrouwen, discipline, lichamelijke gezondheid, coördinatie en zelfverdediging. Het is een kunst die niet alleen is weggelegd voor sterke mensen, maar die door iedereen te beoefenen is. Taekwondo is sinds het jaar 2000 ook een olympische sport! Vereniging Taekwondo Akchich staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en is aangesloten bij de Taekwondo Bond Nederland.

Ik ben al een aantal keren bij de trainingen wezen kijken en zag hoe lenig de deelnemers zijn en hoe ze stralen als de oefeningen lukken die Ahmed voordeed.

Maatschappelijke functie

Aan deze sport kan door iedereen zonder onderscheid worden deelgenomen. Voor een kleine bijdrage voor de zaalhuur ontdekken kinderen hun talent. Bijkomend voordeel is ook dat de jongeren zich niet op straat hoeven te vervelen, maar makkelijk aan de uitdagende sport kunnen deelnemen. Voor vrouwen blijkt bij deelname dat ze na een tijdje zelfverzekerder worden. Dit geldt ook voor kinderen. Zelfs op school presteren de kinderen beter, vertellen hun ouders.

Momenteel zijn er twee keer per week trainingen, op maandag en vrijdag, van 18.00 tot 19.00 uur voor kinderen onder de 10 jaar en van 19.00 tot 20.00 uur voor jongeren en volwassenen. Je kunt je melden aan de zaal of per e-mail: a.akchichmartialarts@hotmail.com

Tot nu toe wordt de zaal telkens gehuurd. Om te kunnen deelnemen aan wedstrijden en gezien de toenemende belangstelling voor de sport is er een grote behoefte aan een eigen vaste ruimte. Zo kunnen de materialen voor de les daar ook gewoon achtergelaten worden. Het is de vereniging nog niet gelukt om zo'n zaal ter beschikking te krijgen van het stadsdeel. Soms worden toezeggingen gedaan, maar komt er geen vervolg.

Wellicht heeft één van onze lezers of organisaties een tip waar TAEKWONDO AKCHICH een eigen vaste ruimte zou kunnen huren.

► FRANS VAN DER FEEN

Geheimen in de Tuinen van West [12]

De 1800 Roeden

In een wat afgelegen hoek van onze mooie polder ligt nog een geheim verstopt: DE 1800 ROEDEN. Tot 1984 was het complex in gebruik als munitieopslagplaats, gebouwd tussen 1870 en 1910, op 1800 roeden (1 roede is 3,767 meter) afstand van de Haarlemmer Poort, toen de westelijke grens van Amsterdam. Je vindt het helemaal aan het einde van de Joris van de Berghweg, tegen de Haarlemmerweg aan.

Paradijselijk terrein van De 1800 Roeden. Foto: Frans van der Feen

Naderhand werd het pand gekraakt door wat kunstenaars. Het oorspronkelijke plan van de eigenaars was houtopslag voor verdere verwerking. Later heeft men van de nood een deugd gemaakt door de oude gebouwen geschikt te maken tot wat het nu is, een terrein met ateliers en bedrijfsruimten voor creatieve ondernemers midden in de natuur.

Op de website wordt de 'bezoeker' opgeroepen: 'Kom eens langs! Wij zijn een vriendelijk volk, we hebben koffie en veel te laten zien'. Onlangs ben ik dan ook een kijkje gaan nemen en werd hartelijk ontvangen door de beheerder, Maurice van Tellingen, beeldend kunstenaar, in één van de twintig ruimtes in gebouw B.

Ook de eigenaar, projectontwikkelaar Henk Willem Spruit, die even kwam kijken, zou wel wat meer bekendheid willen geven aan de organisatie. Twee van mijn burens die ik

terugkomend sprak hadden nog nooit van De 1800 Roeden gehoord!

Ideële organisatie

Maurice was net in de weer met een verfspuit om één van de minideurtjes blauw te verven. Aan de muur hangen een aantal van die (sommige historische) deurtjes, om die in tienvoud aan een opdrachtgever te leveren. In het atelier zijn nog diverse bijzondere

kunstuitingen te zien. Van Tellingen heeft een technische opleiding en zorgt ook voor de communicatie met de huurders.

Voor een kunstenaar is het lastig om een goed atelier te vinden. Na de Academie heeft hij wat rondgezworven tot hij een kennis tegen kwam die De 1800 Roeden ging verlaten, zodat hij er zich kon vestigen.

De 1800 Roeden hebben als ideële doelstellingen: natuur, cultuur en verduurzaming.

Op het terrein met een onder architecten aangelegde wilde tuin zijn in de diverse gebouwen o.a. een fotostudio en een atelier waar men zich met energietransitie bezig houdt. Het bedrijf heeft energielabel A4+, alles is geïsoleerd, er zijn warmtepompen en de daken liggen vol zonnepanelen, vertelt Maurice trots. Zelf houdt hij zich bezig met het belichten van vergeten dingen in de samenleving. Wel zes keer per jaar heeft hij een ten-

toonstelling in een galerie. Momenteel kun je zijn objecten bewonderen in museum Belvédère in Heerenveen.

Het Rijk van de Keizer

Ik krijg een rondleiding: gebouw A is een officieel monument, waar de 'Heeren van Zorg' autistische jongeren aan woonruimte helpen. In gebouw G is de metaalwerkplaats, in dienst van de kunst. Daar zitten de Willy Wortels die oplossingen verzinnen voor objecten in de openbare ruimte.

Restaurant Het Rijk van de Keizer heeft uiterst gezellige ruimtes (zowel binnen als buiten) om groepen te voorzien van uitgelezen maaltijden, met kruiden uit de eigen tuin, waar we door lopen. Er is ook een moestuin voor de huurders. We lopen langs een meditatiekamer en door het openluchttheater. Daar kunt u gebruik van maken!

Historische mini-deurtjes van Maurice van Tellingen. Foto: Frans van der Feen

Vooraan resideren de steenhouders, vaak 's zomers buiten. Er achter is een gemeenschappelijke ruimte voor de huurders, die ook vaak samenwerken. De kunstenaars hebben zelf een pizza-oven gemaakt.

Tegen één van de gebouwen klimt een Boomkruiper omhoog. Veel vogels genieten trouwens van deze paradijselijke omgeving, óók in de Tuinen van West!

Zorgen in het OLVG

Helaas zijn mijn echtgenote en ik de laatste jaren veelvuldig te gast geweest in het OLVG, met een voorkeur voor West. Ook nadat wij vorig jaar verhuisden naar Zaandam bleven we trouw aan dit ziekenhuis. Waarom, zult u zeggen, als het Zaans Medisch Centrum bijna om de hoek is. Dat zal ik u vertellen.

Het ziekenhuis hangt momenteel vol met spandoeken als 'Bezuinigingen Zorg: je douchebeurt kun je winnen met bingo'. En terecht. Want nog geen twee jaar geleden stonden we met z'n allen te klappen voor de mensen die dag en nacht overuren draaiden om corona in de kiem te smoren. En dan nu hebben moeten ploeteren in onderhandelingen om wat procenten erbij te krijgen, terwijl er langs andere kant, c.q. van regeringszijde, vooral wordt bekeken hoe er kan worden bezuinigd. En zo is het niet onlogisch dat er geen aanwas komt van nieuwe verpleegkundigen, die zich wel twee keer bedenken voor ze voor de medische verzorging kiezen, of je moet het werk wel heel erg als een roeping beschouwen.

Goed, genoeg gemopperd op de algemene situatie. Terug naar het OLVG.

Want ondanks al het gedoe worden we steeds weer vriendelijk welkom geheten bij de balie in de hal en doorverwezen naar de juiste afdeling. De laatste keer - o verrassing- gebeurde dit door een oud ING-collega van mij, die zich 3 dagen in de week als vrijwilliger inzet in het ziekenhuis. Maar ook de betaalde krachten bij Orthopedie en Radiologie zijn nog steeds heel vriendelijk en behulpzaam, ondanks dus dat schrijnend tekort aan verpleegkundigen en aan inzicht bij iedereen die er iets over heeft te zeggen dat deze mensen wel iets meer verdienen dan een paar lullige procentjes erbij of de appeltaart die we bij Orthopedie hebben langsgebracht. Kortom, laten we er in dit rijke land voor ZORGEN dat het eerstvolgende spandoek er eentje wordt met de tekst: 'Bedankt lieve regeringsleiders en medelanders dat wij weer tijd en geld hebben om iedereen een douchebeurt te kunnen geven'.

RUUD VAN KOERT

► FRANS SERNÉ

Het Geheugen van West [1956–1968]

Bedrijvigheid in de Coltermanstraat

Het huizenblok Johan Coltermanstraat begon met nummer 2 met achtervoegsel 'huis'. Wij woonden vanaf 1956 op nummer 2 huis (hs). Onder het hele blok waren de bergingen met daar tussenin een lange gang. Ieder woonhuis had een eigen berging, gescheiden van elkaar door gaas met grote gaten. In onze 'box' stond een kolenhok, gemaakt door mijn opa. Daarvoor konden we de fietsen van mij, mijn broer en zus kwijt, plus de bromfiets van mijn vader. Voor de fiets met hulpmotor, het zogenaamde 'eitje', van mijn moeder was geen plaats en die stond in de 'box' van mijn opa en oma, die naast ons woonden, op nummer 3 hs.

Een buurman was handarbeidsterkracht en hij had een knutselclubje in zijn box, waar buurtkinderen op de woensdagmiddag onder zijn leiding konden knutselen. Wij mochten daar niet naar toe van mijn moeder, want dan waren we uit het zicht: "Mama moet jullie kunnen zien!".

Later was die lange gang een ideale plek om je in te verstoppen toen we verstopperje speelden met alle buurtkinderen.

Een oudere man had in zijn box een fietsenreparatie-werkplaats. Deze man had het uiterlijk van een oude man uit de Donald Duck-strips. Hij had dan ook de bijnaam 'Opa Duck'.

Aan de voorkant, onder de woonhuizen, waren garageboxen. De garagebox onder ons huis was van een invalide man die met zijn ijscokekar zijn brood verdiende. De man hinkte

en bewoog moeizaam. 's Avonds kwam hij met een bijna lege kar bij zijn box aan en mochten wij, buurtkinderen, de restjes ijs uit de kar lepelen en vervolgens de man helpen

om zijn kar schoon te maken. Dat had mijn moeder liever niet.

Buurman Vonk, met een stoffeerdierzaak in Osdorp, sloeg zijn stoffen in een andere garagebox op. Aan het eind van de Coltermanstraat, aan de Albardagracht, waren grotere garageboxen, waar autoreparatie-bedrijfjes gevestigd waren.

In die tijd hadden wij een oude auto, gekocht bij een bedrijf bij het Haarlemmermeerstation, genaamd 'Rijk's auto import'. Mijn vader vond dat een betrouwbaar adres, vanwege het 'Rijks'. Een auto kopen van een zaak van het Rijk! Na verloop van tijd moest de uitlaat nagekeken worden. Opa Duck zei dat zijn schoonzoon van het autoreparatiebedrijf langs de Albardagracht er wel even naar kon kijken. De man kon de uitlaat wel repareren: "Niets aan de hand, een kleinigheid". Het eindresultaat was echter, dat de schoonzoon een hele reeks gaatjes in de uitlaat had gebrand en er alsnog een nieuwe uitlaat geplaatst moest worden. Ditmaal door een bonafide garagebedrijf!

► FRANS VAN DER FEEN

Geloven in Nieuw West (8) 'Gunung Batu', Molukse kerk

Onlangs woonde ik een dienst bij van de Molukse kerk, aan de Jacques Perkstraat 1, om u en mijzelf kennis te laten maken met deze gemeente. De kerk is aangesloten bij de landelijke Molukse Evangelische kerk, 'Geredja Indjili Maluku'. Net toen ik aan kwam fietsen werd met een bescheiden geluid de klok in de klokkenstoel voor de deur geluid: 'kom, kom, kom!'.

Ds. E.S. Patty. Foto: Frans van der Feen

In de kerkzaal oefent zangeres Hannah Tuwanahotta al vast haar lied. Er is een eerbiedige stilte voordat de samenkomst begint met het ten gehore brengen van het lied 'Be still my soul, His eye is on the sparrow'. Regelmatig werken ook een kerkkor en een vrouwenkor mee.

Samen met enkele anderen komt ds. Patty in een paars gewaad (de kleur van de 40-dagen-tijd) naar voren en de paaskaars wordt aangestoken. De voorganger kondigt aan dat het vandaag gaat over de eer van de Vader.

Hij spreekt de groet, zegen en genadeverklaring uit, waarna de aanwezigen een gezang zingen, in het Moluks. Er volgt een muzikaal intermezzo 'Lift me up' van Rihanna, door de zangeres.

Een dame leest uit de bijbel Johannes 8: 46-59 voor, in het Moluks en een andere dame uit een Nederlandse bijbel. Jezus spreekt daar de menigte toe, die niet kan geloven dat deze rabbi de zoon van God is. De machthebbers willen Jezus weg hebben, maar Hij roept hen op om te geloven. De gemeente beantwoordt de schriftlezing met het drie maal zingen van 'Hosianna'.

De dominee zegt dat het een goede zaak is om tijd te investeren in de hogere dingen. 'Laat Christus het centrum van je leven zijn!' Tot slot zingen we het bekende (kerst-)lied 'Ere zij God'. Er wordt een hedendaagse geloofsbelijdenis gezongen, er zijn mededelingen en de gemeente krijgt de zegen opgelegd.

Na de dienst is er weer tijd voor ontmoeting, met koffie. Gisteravond vierde men hier dat 'Gunung Batu' (vaste rots) 30 jaar geleden dit gebouw in gebruik nam. Daarvoor was het de kerk van de Nieuw Apostolische Gemeente. 'Gunung Batu' huurde sinds de stichting in de tachtiger jaren in andere kerken ruimten voor de samenkomsten. Er zijn nog heel wat broodjes en quiches over. Ik krijg er ook wat van mee.

'Gunung Batu', Molukse kerk. Foto: Frans van der Feen

Nadere informatie doe ik op bij mijn burens, Charlotte en Jan Kuiper. Charlotte is actief in het wijkteam van de gemeente door ouderen te bezoeken. Verder is er elke 3e vrijdag een samenkomst voor ouderen bij 'Impuls' in Osdorp. Jan is diaken van de kerk.

De droom van een zelfstandige Molukse staat wordt niet meer reëel geacht. Toen Charlotte, 2 weken oud, met haar ouders in Nederland aankwam, in kamp Vught, was dat nog wel het geval. Nederland had zelfs beloofd dat de Molukkers op den duur terug konden gaan. Later heeft Charlotte nog met een aantal medestanders daarvoor gepleit bij de Verenigde Naties. Tot vòò corona gingen Jan en Charlotte nog elk jaar naar Indonesië om de daar achtergebleven Molukse familieleden te ontmoeten. Haar opa en oma heeft ze helaas nooit meer ontmoet.

Nederlandse Molukkers zijn heel gelovige mensen. Ze geloven dat er maar één God is en Charlotte constateert dat Joden en Moslims diezelfde God hebben.

Dat is de Schepper, die je kunt vertrouwen en die op het gebed je kracht geeft voor je leven.

Mooi eigenlijk dat ik het mysterie van dat geloof, dat de Heilige Geest je geeft, als je je ervoor openstelt, steeds opnieuw tegenkom in de kerken die ik bezoek.

► HANS STAPHORSIUS

De Geuzen van Geuzenveld

Geuzenveld is genoemd naar de (Water)geuzen. De Geuzen waren actief betrokken bij de opstand van Willem van Oranje en de andere edelen uit de Lage Landen, tegen de Spaanse overheersing en het gebrek aan (godsdienst)vrijheid. Veel van onze straten dragen de naam van een van deze Geuzen. Sommigen weten wie de naamgever van hun straat is, maar voor velen is het niet meer dan een vreemde naam op een straatnaambordje. De komende kranten zullen we proberen om de bekendheid van de Geuzen (straatnamen) wat te vergroten.

Hendrik van Brederode, De Grote Geus. Afbeelding Wikipedia

Het De Grote Geusplein is vernoemd naar Hendrik van Brederode (1531-1568), een Nederlandse edelman, die als een van de eersten in verzet kwam tegen de gewelddadige overheersing van de Lage Landen, door de Spanjaarden, onder leiding van Karel V en zijn zoon Philips II.

Samen met een aantal andere edelen bood hij een smeekschrift aan voor meer godsdienstvrijheid en minder geweld tegen onze bevolking. Het smeekschrift was gericht aan de Spaanse koning, maar werd aangeboden aan Margaretha van Parma, die als landvoogdes over 'de Nederlanden' was aangesteld. De naam Geuzen is ook toen ontstaan, omdat een van de raadsheren van Margaretha, bij het zien van de stoet edelen tegen haar zei: "Het zijn maar bedelaars" (Gueux op z'n Frans). Dat werd vanaf die tijd door de Geuzen als samenbindende titel voor de strijders tegen de Spanjaarden gebruikt. Omdat de Spaanse koning op geen enkele wijze voldeed aan het verzoek van de edelen, kwamen zij in opstand wat uiteindelijk leidde tot de 80 jarige oorlog. Brederode was een van de grondleggers van die opstand en verkreeg zijn bijnaam De Grote Geus, als 1e aanvoerder van het verzet.

► FRANS VAN DER FEEN

Vingerhoedjes en morieljes in het Geuzenbos

Op zaterdag 22 april jl. organiseerde de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging – een vereniging voor natuurliefhebbers en natuurbeschermers – een excursie naar het Geuzenbos. Vanuit Geuzenveld gerekend, ligt dat rechts van de Wethouder van Essenweg naar Halfweg.

Acht belangstellenden meldden zich om met Christiane Baethcke in het bos naar paddenstoelen te gaan zoeken. Christiane, tevens GaSet redactielid, was al enkele dagen eerder wezen kijken of er wat te zien zou zijn. Dat was het geval. Over de door grazers en konikpaarden platgetrapte, modderige paden trokken we het gebied in. Al gauw werden enkele voorjaarsprongkridderzwammen aangetroffen.

Vingerhoedje. Foto: Christiane Baethcke

Meidoorns staan erom bekend dat zwartkoppen er graag in bivakkeren, maar onder deze bomen/struiken tref je in deze tijd van het jaar vingerhoedjes: paddenstoelen met een lichte steel en een bruin hoedje. We zagen er al gauw tientallen. Onze speurtocht leverde ook meerdere grote schotelkluiwzammen, al waren ze wel klein. Enkele fanatieke mannen in het gezelschap zochten de paddenstoelen op een identifier-app (bijv. ObsIdentify) en dat leverde soms verrassende en verwarrende uitkomsten. Het konden ook bokaalkluiwzammen zijn. Christiane plukte er dus één om thuis onder de microscoop nader te onderzoeken.

Nachtegaal

Er zongen heel wat vogels in dit bos. We hoorden winterkoning, fitis, tjiftjaf, merel, zwartkop en zelfs een van de eerste nachtegalen! We kwamen een hele kudde (wel tien) konikpaarden tegen. Voorzichtig bleven we een beetje uit hun buurt.

We hadden het al op Buienradar gezien en het werd werkelijkheid: regen. Gelukkig was ik zo handig geweest om niet alleen mijn oude wandelschoenen aan te trekken, maar ook een opbouwbaar paraplu mee te nemen.

Morielje. Foto: Frans van der Feen

Wat een bloemenrijkdom ook in het Geuzenbos: paardenbloemen, madeliefjes, boterbloemen, ooievaarsbekjes en zelfs reigersbekjes, wist Finette, een van de deelnemers. Helaas woekeren hier ook de bramen flink, dankzij de toegenomen stikstof in de bodem. Deze struiken verdringen allerlei andere plantensoorten, waar rupsen, vlinders en andere insecten juist van leven.

Hoogtepunt was, dat we vonden wat we echt zochten: morieljes, maar liefst zes! Het zijn eetbare paddenstoelen, die nogal eens uit de natuur geroofd worden.

Het hondje van Christiane, onze excursieleider, vond dit rondje niet zo leuk. Ze droop van de regen! Maar snel terug naar de auto of de fiets.

Je kunt lid worden van de KNNV en nog veel meer excursies meemaken, zoals een Busexcursie stinsenplanten, een Vroege Vogelfietsexcursie, een Mossenexcursie in de stad of een weidevoegelexcursie op Marken. Kijk maar op www.knnv.nl/amsterdam

► MARJORI HONG

Natuur beleven met aandacht

Ken je dat? Dat je van A naar B gaat en je vervolgens afvraagt hoe je daar gekomen bent? Dat komt omdat je er met je aandacht niet bij was. Je automatische piloot had 't compleet overgenomen. Wat onderweg gebeurd is, is volkomen aan je voorbij gegaan.

Tijdens een wandeling door het park komt het ook voor. Vaak zijn mensen in hun hoofd zo druk bezig met alle gedoe in hun leven, of zo druk met een ander in gesprek, dat de meest mooie, leuke, bizarre natuurmomenten gemist worden.

Prachtige buurt natuur (de waterplas tussen Heemtuin en Ruige Riet Sloterpark). Foto: Marjori Hong

Geregeld neem ik mensen mee uit wandelen en wanneer ik het gesprek dan onderbreek met een "Kijk, een winterkoninkje!" zie je ze soms duidelijk schrikken. Ze worden als het ware met een vingertip uit de hypnose van hun gebabbel gehaald. "Huh, hoe zie je dat?!" is dan vaak de reactie en dan kan ik alleen maar zeggen: "Oefening baart kunst." Want ook aan mijzelf gingen al die momenten eens voorbij. Dan was ik tijdens het wandelen in gedachten druk bezig om verzonden discussies te winnen, campagnes voor m'n werk te verzinnen of problemen op te lossen. Het was enorm verhelderend hoor – er werd heel wat bereikt tijdens zo'n loopje – maar... er is een flinke burn-out voor nodig geweest, om me ook daadwerkelijk 'de ogen te openen'.

Sindsdien beleef ik het ene na het andere en hoop ik door deze belevissen te delen, ook anderen te inspireren om met meer aandacht te observeren. Als je immers hebt gehoord dat op een bepaalde plek de zeldzame Sloterparkkikker leeft, zul je die bewuste plek een volgende keer wellicht met andere, aandachtiger, ogen gaan bekijken. Voor je het weet, heb je het 'beleven' helemaal onder de knie. Maar wees gewaarschuwd: wanneer je de natuur eenmaal ziet, kun je haar nooit meer 'niet zien'. En hier in de buurt betekent dat, dat je ogen tekort komt!

Belevingstocht over water

De route die je over land aflegt, kun je ook over water volgen en dat kan dan weer geheel andere sensaties opleveren.

De Natuurkamer en natuurspeeltuin De Natureluur organiseren voor jong en oud geregeld vaarexcursies door het Sloterpark. Houd hun activiteitenprogramma dus vooral in de gaten: denatureluur.nl/natuurspeeltuin/doe-met-ons-mee.

De boot vertrekt vanaf natuurcentrum de Drijfsijs, bij het water tussen de heemtuin en het Ruige Riet. Vervolgens wordt gevaren richting de Sloterplas en weer terug.

Boven: Vaarexcursie Sloterpark; ook een gezellig samenzijn. Foto: Wouter Dolmans. Onder: Varen over de Sloterplas. Foto: Paul Koene

Geregeld zal ik als gids op de boot aanwezig zijn en worden tijdens het varen een aantal speciale plekken en natuurmomenten onder de aandacht gebracht. Denk aan de Sloterplaspelikaan, de lepelaars die er eens gebroed hebben of de roodwangschildpad die eieren legde. Tevens komen ook de quaggamossel, de ijsvogel en misschien zelfs het monster van de Sloterplas voorbij.

Heb je een eigen boot, dan kun je uiteraard ook gewoon zelf gaan varen. Of denk eens aan suppen, dat is staand of zittend peddelen op een plank. Zolang je het maar met aandacht doet, valt er genoeg te beleven.

En als je dat varen en suppen niet met aandacht doet, valt er overigens óók genoeg te beleven: nattigheid!

► INGE KOKS

'Banenzwemmers'

een unieke voorstelling gezwommen in het Sloterparkbad van Susanne Marx

Banenzwemmers is de nieuwe voorstelling van choreografe Susanne Marx. Met een groep enthousiaste zwemmers maakt zij een grappig, maar ook vertederend 'danshoorspel'. Vanaf de tribune ziet het publiek een choreografie in het water van het Sloterparkbad en hoort tegelijkertijd via de koptelefoon over het wel en wee van de zwemmers.

Deze zwemmers volgen ieder hun eigen routine en snelheid, gedreven door hun passie, doel en plezier in het water. Langzaam komen ook de ongeschreven regels tevoorschijn. Rechts-heen en links-terug. Geen bommetje! Soms ontstaan strubbelingen en staat het ogenschijnlijk geordende banenzwemmen onder druk. Maar dan is er toch die onverwachte sprong, en hiermee opschudding, verwarring en de mogelijkheid het bad anders te gebruiken.....

De teksten in de voorstelling zijn gebaseerd op interviews met verschillende zwemmers en zijn geschreven door de scenarioschrijver Maxine Palit de Jongh. De voorstelling wordt gepresenteerd binnen het internationale dansfestival Julidans en vindt plaats op 6,7, 8 juli en 13, 14,15 en 18 juli 2023 op verschillende tijden. Er wordt een kleine vergoeding gevraagd.

Voor meer informatie, kaarten en tijden zie www.julidans.nl

Voor meer informatie over het werk van Susanne Marx: www.susannemarx.nl

'Banenzwemmers'.
Foto: Polly Mirovskaja

Wist u dat...

- > u, als u geen museumkaart heeft, met iedere stadspas (dus zowel met het groene als met het blauwe wybertje) in de meeste gevallen gratis toegang hebt tot een groot aantal musea, zoals b.v. het Van Gogh Museum, het Rijks- en het Stedelijk Museum, maar ook ons eigen Van Eesteren Museum? Voor bijzondere tentoonstellingen kan een toeslag gerekend worden; op de buitenactiviteiten van het van Eesteren Paviljoen (b.v. bezoek museumwoning) krijgt men met de stadspas korting.
- > het Van Eesteren Museum voor de nieuwe zomertentoonstelling 'Spelen in Nieuw-West' (van 20 juli t/m 3 september) nog leuke herinneringen, foto's, objecten en/of mooie verhalen van buurtbewoners aan 'spel en spelen' zoekt? Herinnering, foto of verhaal kunt u opsturen naar: sirr@vaneesterenmuseum.nl of naar mijke@vaneesterenmuseum.nl.
- > er op het adres Lodewijk van Deyssestraat 91 een minitheater is dat wekelijks in samenwerking met Frascati (kinder)voorstellingen programmeert, met en door buurtbewoners? De toegang is gratis, maar je moet je van tevoren wel aanmelden (zie ook: Instagram en Facebook Theater van Deysse).
- > U, dat u als huishouden met een inkomen max. 130% van het minimum inkomen, 8 gratis ov-kaarten kunt aanvragen bij de Vervoerregio Amsterdam: gratis-ov.nl? De kaarten zijn goed voor 1½ uur reizen in 14 gemeenten in de regio. Behalve via de web-site worden de kaarten ook verspreid bij o.a. voedselbanken en kringloopwinkels.
- > de GaSet nog altijd een striptekenaar zoekt?

► JOKE DE JONG

GASET PORTRET

Naam: Eddy Rous
Wijk: werkt op het Mundus College in Slotermeer
Hobby's: lezen, wandelen, koken voor gasten

Kun je wat over jezelf vertellen? Ik ben geboren in Amsterdam-Noord en heb op diverse plekken in en rond Amsterdam gewoond. Ik heb twee volwassen dochters en ik houd van (Scandinavische) detectives lezen, wandelen, zowel in de stad als in de natuur, en koken. Na de brede opleiding tot scheepskok heb ik jaren in diverse grote Amsterdamse hotel-restaurants gewerkt en ben daarna de lerarenopleiding gaan doen. Nu woon ik in Diemen en dat bevalt mij goed: ik heb de gemakken van de grote stad dichtbij. Het is alleen jammer dat het openbaar vervoer richting Amsterdam steeds minder goed wordt.

Voor de reis naar het Mundus College? Ja, ik werk hier al 29 jaar op de horeca-opleiding als docent en klassenmentor. Ik geef de leerlingen langere tijd achter elkaar les. Hierdoor krijg je toch een andere band met hen en hoef je niet iedere keer de les 'opnieuw op te starten'. Koken is een vak waarbij veiligheid en hygiëne heel belangrijk zijn: ze leren snijtechnieken, dat ze niet mogen rennen en geconcentreerd met hun eigen werk bezig moeten zijn. Vaak hebben horeca leerlingen al een intrinsieke gastgerichte houding, waardoor ze ook erg gewaardeerd worden in andere beroepen. Ze komen dan ook regelmatig in andere beroepen terecht.

Komen de leerlingen wel uit Nieuw-West? Nee hoor, ze komen uit de hele stad en soms uit de omringende gemeentes, uit alle mogelijke landen, bijvoorbeeld ook uit Oekraïne, waardoor de groep heel divers is. We houden daar rekening mee, zoals tijdens de Ramadan. Dan worden er meer brood en/of koekjes gebakken; dit kunnen de leerlingen mee naar huis nemen om later op te eten.

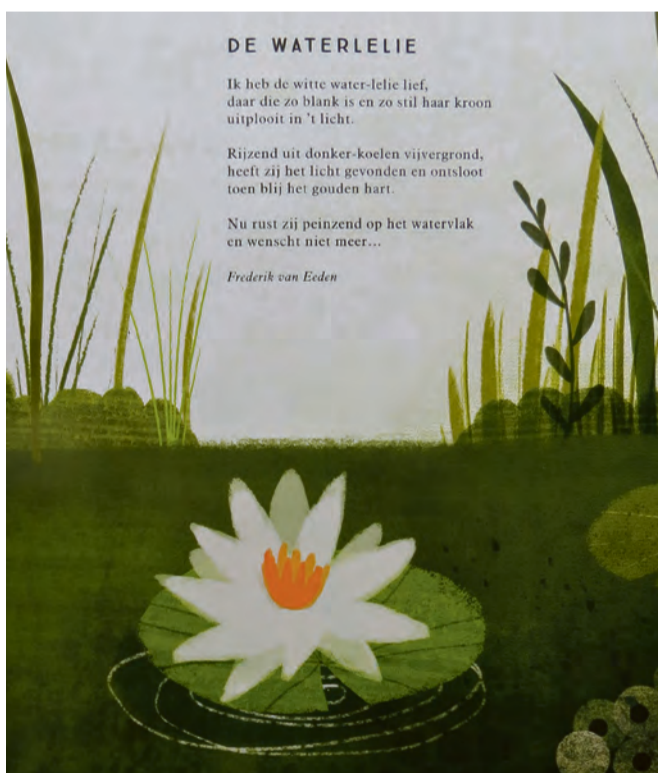
Doe je meer dan lesgeven? Ik heb diverse andere taken gehad, waaronder vakgroep-leider en kernteam-coördinator. Omdat ik het belangrijk vind dat de leerlingen een goede toets krijgen, heb ik met collega's een cursus toetsenexpert gevolgd; de toetsen maken we zelf. Samen met mijn horeca collega stel ik de menu's op en begeleid de leerlingen in het restaurant bij het diner, dat o.a. door buurtbewoners bezocht wordt. De leerlingen volgen het profiel HBR, dit houdt in Horeca, Bakkerij en Recreatie. Vrijwel elke week is er een diner-avond in ons restaurant; gemiddeld komen er 30 gasten. De leerlingen koken, serveren en zijn gastheer/gastvrouw. Er is ook een examen-diner, daarbij moet alles volgens de horeca-regels gedaan worden. Dat is voor de leerlingen heel spannend!

Eddy in het restaurant. Foto: Massoud Memar

Dit werk kun je dus nog jaren volhouden? Ik vind het werk erg leuk, maar volgend jaar is mijn laatste jaar hier. Dan mag ik met pensioen. Ik ga niet met tegenzin naar mijn werk, ik merk echter wel dat het idee van met pensioen gaan steeds meer begint te leven. Dan wordt het tijd dat anderen het stokje over nemen en kan ik meer andere dingen doen. Ik kook nu regelmatig samen met mijn dochter voor gasten thuis en heb in het verleden ook vrijwilligerswerk gedaan bij de Badminton Vereniging. Ik heb dan de tijd om meer vrijwilligerswerk te gaan doen: bijvoorbeeld bij de Voedselbank of misschien rondleidingen geven bij fort Diemerdam. Er is altijd genoeg te doen!

NB: Informatie en reserveren voor een diner kan telefonisch op 020-5854869 of 020-5854880.

• J • A • A • R • M • A • R • K • T • E • N •

Zondag 11 juni 11:00 - 17:00
JAARMARKT SLOTERMEER
 Plein '40-'45
 Toegang is gratis

Jaarmarkt Slotermeer is een bruisend buurtfeest voor alle leeftijden! Struin langs 200+ kramen vanaf het winkelcentrum tot het Carillon, geniet op het terras van heerlijk eten en drinken met live muziek en dans, en/of doe mee met diverse creatieve workshops, sport- en spel activiteiten.

Meedoen? Iedereen is welkom om deel te nemen met verkoop of activiteit: bewoners met tweedehands, kleine ondernemers, creatieven, sociale initiatieven en lokaal talent. Kramen zijn er al vanaf € 5,-. Aanmelden kan via www.amsterdamblendmarket.nl

Zaterdag 8 juli 11:00 - 17:00
JAARMARKT GEUZENVELD
 Lambertus Zijlplein & Kruisherenpad
 Toegang is gratis

Jaarmarkt Geuzenveld is al jaren een hoogtepunt in de buurt! Struin langs 200+ kramen op het Lambertus Zijlplein en langs het Kruisherenpad. Op het plein geniet je van het terras met heerlijk eten, drinken, live muziek en dans. Doe ook mee met diverse creatieve workshops, sport- en spel activiteiten voor alle leeftijden.

Meedoen? Iedereen is welkom om deel te nemen met verkoop of activiteit: bewoners met tweedehands, kleine ondernemers, creatieven, sociale initiatieven en lokaal talent. Kramen zijn er al vanaf € 5,-. Aanmelden kan via www.amsterdamblendmarket.nl

COLOFON

GaSet is een uitgave voor en door bewoners van de buurten in Geuzenveld en Slotermeer (Stadsdeel Nieuw-West).

Redactie Lous Akkerman, Christiane Baethcke, Frans van der Feen, Marjori Hong, Joke de Jong, Ruud van Koert, Thea Schaafsma, Hans Staphorsius, Gerard Valentijn, Henriëtte de Willigen.

Columnisten Hans Staphorsius en Ruud van Koert

Fotograaf Massoud Memar

Met bijdragen van Sylvia Schoens, Inge Koks, Imogen Rao en Tineke Stricker

Ontwerp Stephan de Smet

Drukker Flevodruk Harlingen

Verspreiding Door Verspreidingen

Oplage 22.000 stuks

Voor informatie en kopij

Stichting Eigenwijks, Het Pluspunt, Albardakade 7, 1067 DD Amsterdam
 Telefoon 020-6112083

Lezersbijdragen (liefst maximaal 400 woorden) en oproepjes (liefst maximaal 300 woorden) zijn altijd welkom. De redactie behoudt zich het recht voor om de stukken aan te passen en in te korten. Aanleveren kopij, oproepjes en bijdragen voor het volgende nummer via redactiegaset@eigenwijks.nl uiterlijk op woensdag 16 augustus 2023 om 12 uur.

Alle rechten voorbehouden. Aan de op deze pagina's gepresenteerde informatie kunnen geen rechten worden ontleend. Niets van deze pagina's mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave, door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem/haar op te treden.